

Na příkladu čtyř uznávaných románů se práce zabývá zachycením médií v britských antiutopických románech dvacátého století a vývojem, kterým toto zachycení prošlo. Zaměření na menší počet primárních textů, stejně jako zeměpisné a časové ohraničení, je zčásti dáno omezeným rozsahem práce, zčásti zdůvodněno častým vnímáním Anglie jako „hrdého Albionu“, bašty občanských svobod, a dvacátého století jako věku totalitních režimů, umožněných či alespoň podpořených překotným rozvojem dorozumivacích prostředků a masových médií. Interpretovaná díla zahrnují Báječný nový svět Aldouse Huxleyho (česky i jako Konec civilizace) a 1984 George Orwella, romány které v obecném povědomí definují žánr antiutopie jako takový a které jsou spolu často porovnávány, například v knize Neila Postmana Ubavit se k smrti. Tuto dvojici doplňuje kniha H. G. Wellse Až spáček procitne, vzniklá na samotném přelomu devatenáctého a dvacátého století a vybraná pro Wellsovu zakladatelskou pozici v moderní utopické i antiutopické tvorbě, a grafický román Alana Moora a Davida Lloyda V jako vendeta, postmoderně a sebereflexivně se vyrovnávající jak s tématem, tak se svými předchůdci, se kterými tvůrci vstupují do debaty již zvolenou formou. Volba čtyř výrazných, velmi odlišných děl si vyžádala, aby k nim bylo v práci i přes zřetel ke společným prvkům přistupováno jednotlivě a se spíše implicitním než explicitním přihlédnutím k zásadní sekundární literatuře. První, nejobsáhlejší kapitola tak rozebírá román 1984 za největšího využití teoretického aparátu a na příkladu tohoto vůbec nejznámějšího antiutopického díla představuje většinu mediálně-teoretických konceptů, s nimiž se dále pracuje v kapitole druhé, zabývající se Orwellovými předchůdci, a třetí, v níž je za zástupce jeho následníků vybrán Moorův a Lloydův román. Především se interpretace opakovaně vrací k myšlenkám Marshala McLuhana, zejména jeho pojetí médií jako rozšíření lidského těla, využívá však i práci dalších mediálních teoretiků a filosofů, od Waltera Benjamina po Johna B. Thompsona. Samozřejmostí je přihlédnutí k předchozím rozborům primárních textů jako takových a k dobovým a životopisným souvislostem, které u děl s politickou tematikou nelze pominout ani při rozboru zaměřeném prvořadě na text samotný.